

TÜRKİYE'DE ÖRGÜTSEL SİNİZM ARAŞTIRMALARININ GENEL GÖRÜNÜMÜ

Prof. Dr. Deniz TAŞÇI

*Anadolu Üniversitesi
İletişim Fakültesi
dtasci@anadolu.edu.tr*

Arş. Gör. Akansel YALÇINKAYA

*Anadolu Üniversitesi
Havacılık ve Uzay Bilimleri Fakültesi
ayalcinkaya@anadolu.edu.tr*

GİRİŞ

Sinizm, ilk olarak Milattan Önce 4. Yüzyılda bir düşünce okulu ve yaşam tarzı olarak ortaya çıkan bir kavramdır (Özen Kutunis ve Çetinel, 2010:188; Özgener vd., 2008:53). Sinizm kavramı bir “yaşam felsefesi” olarak dünya işlerinden elini eteğini çekme ya da dünya nimetlerinden uzak durma (çilecilik); bir “gündelik yaşam felsefesi” olarak da konuşmada “dobra dobralık” ile cüretkârlıktan, eylemde “sakınmazlık” ile ayıp tanımazlıktan yana olma anlamında kullanılmıştır (Ulaş, 2002: 827). Sinizm terimi geliştirilerek günümüzde kullanılan anlamı ile ilgili, bireylerin yalnız kendi çıkarlarını gözettiğine inanan ve buna göre herkesi çıkarıcı kabul eden kimse olarak açıklanan “sinik” ve bunu açıklamaya çalışan düşünceye “sinizm” denilmektedir. Sinizme ilişkin temel inanç; dürüstlük, adalet ve içtenlik ilkelerinin kişisel çıkarlara kurban edildiği yönündedir (Erdost vd., 2007: 514).

Üsdiken ve Pasadeos (1993: 73), gerek evrensel düzeyde gerekse bir ülkede bir bilim dalıyla ilgili belirli zaman aralıklarıyla yapılacak bir durum tespitinin yararlı olabileceğini belirterek; bu yolla sağlanacak bilginin, o bilim dalının zaman içinde gösterdiği gelişmeyi ve egemen olan eğilimleri anlamak, var olan sorunları ortaya çıkarmak ve bunları gidermek için yapılabileceklerin tartışıldığı bir ortam sağlayacağını ifade etmektedirler. Yine benzer şekilde, Erdemir (2009) de, birçok alanda olduğu gibi Türkiye’de yönetim/örgüt alanının gelişiminde de alanın kendisine yönelik bir içebakışın gerekliliğinin yadsınamayacağını; bu içebakışın belli aralıklarla yerine getirilmesinin, alana yönelik beklentileri ve katkıları